

Boj za zelenice

Ko so leta 1977 začeli na Draveljski gmajni z gradnjo urbano urejenega naselja atrijskih in družinskih hiš, je bilo v zazidalnem načrtu vse lepo določeno in urejeno. Telefon, elektrika, kanalizacija, plin, plinsko ogrevanje ter ostalo, kar sodi k urejenemu

naselju. Pri plinskem ogrevanju pa se je stvar prav pošteno zapletla.

V tem času se je ogrevanje s plinom krepko podražilo in stanovalci so začeli iskati druge načine ogrevanja (premog, plinsko olje, elektrika, drva). To je seveda prav, vendar pa v projektu ni bilo planiranih prostorov za te vrste kurjave (drvarnice, lope) in ljudje so si začeli to sami postavljati okoli hiš. Tudi to je prav, toda... vsi ti objekti stojijo na družbeni zemlji. Nekateri so zazidali pešpoti ali prehode med hišami, drugi zelenice itd. To pa seveda ni v zazidalnem načrtu in je torej nezakonito.

Kaj pa inšpekcija?

V teh sedmih letih je še ni bilo blizu oz. še ni nič storila. Nastala je prava anarhija. Hiše, ki so v planu atrijske, so sedaj enonadstropne, drugi so si kar povečali hiše (na svojem zemljišču), nekateri pa so si kar na družbeni zemlji postavili drvarnice in »bunkerje«. Ti slednji se sedaj sklicujejo na problem kurjave in vztrajajo na tem, da se projekt spremeni, njihove interese na Zavodu za izgradnjo Ljubljane pa zastopa Krajevna skupnost Bratov Babnik. Da pa je stvar še bolj komična, vsiljujejo ostalim krajanom zaključke (izdelali so že predloge zaključkov o spremembi zazidalnega načrta). Zadeva pa je zelo žalostna, kajti v tem naselju stanujejo direktorji, visoki oficirji JNA, borci-nosilci spomenic, funkcionarji DPS ipd. Se pravi, prav tisti ljudje, ki bi morali taka dejanja preprečiti, ne pa da se okoriščajo s svojim položajem v družbi in si tako protizakonito prilastčajo družbeno zemljo (pešpoti, zelenice).

Če pa so se sosedje slučajno pritožili zavoljo njihovega ravnanja, je prišlo do groženj s fizičnim obračunavanjem in celo z orožjem.

Ali odgovorni za takšna dejanja spijo? Mogoče pa se »bojijo« teh ljudi?

Zgodba o centralni kurjavi in neodgovornosti

Najboljša »kurjava« je jeza

Stanovalci blokov na Šišenski 41, 43, 45 ter na Martina Krpana 24-30 (parne številke) so se odločili, da bodo dali v svoje malce starejše bloke napeljati centralno kurjavo. Vse lepo in prav. Kot investitor je nastopil Staninvest ter z deli pričel v mesecu juniju, rok za izgotovitev del in priključitev na omrežje pa je bil postavljen na 30. september. Dela so normalno potekala. Obrtniki, ki jih je angažiral Staninvest, so svoja dela opravljali po načrtih. Tista dela, ki pa jih je Staninvest predal delovni organizaciji IMP, ta pa

spet drugim obrtnikom (in s tem samo pristavil lonček), pa so se vedno zatikala. Ni bilo radiatorjev, izolacije, in še nešteto izgovorov.

Pred skoraj tremi meseci pa so dela v celoti zastala, na gradbišču ni nikogar. Prostor pred bloki je razrit s kanali za cevi, v blokih so velike luknje, skozi katere tečejo toplovodi in skozi katere se sedaj širi mraz in voda (ob deževju), dela v samih blokih so narejena samo na pol itd. Zunanji vodi so že položeni, test je že opravljen, vendar pa so že več kot dva meseca cevi odkrite in neizolirane, ker Staninvest baje ne dobi obrtnika, ki bi to storil. Tako gre v nič veliko energije, saj se je že začela ogrevalna sezona, cevi pa so odkrite. Ta izolacija je mačji kašelj proti celotni vrednosti investicije in ne ve se, kje je vzrok takšne malomarnosti. Staninvest se izgovarja na pomanjkanje denarja in da je že našel obrtnika, vendar pa je predrag, ker je material za izolacijo iz uvoza.

Se pravi, da zadeva pluje v mrtvih vodah.

Kaj pa pravijo na to stanovalci omenjenih blokov?

Seveda so se že sprijaznili s tem, da se ne bodo grelj na ta način. Je pa druga zadeva. Sedaj je vse odprto, po kleteh je mraz, vlaga. Le kje bodo imeli ozimnico, kurjavo itd. Okoli stavb ni razsvetljave, ker so elektrovi vodi presekanj.

Tudi vse intervencije hišnega sveta so brezuspešne. Okoli stavb se dela velika škoda (zelenice, škoda na že začelih delih). Ljudje so doma in čakajo monterje, teh pa ni in ni.

Sprašujemo se, ali ta zastoj (skoraj tri mesece) ne stane nič? Čas teče, vse se draži in tudi material za to »nesrečno« centralno. Kdo je odgovoren za to malomarno početje, se sprašujejo stanovalci.

Stanovalce pa bo še kar naprej »zebljo« ob misli na centralno ogrevanje.

Tekst in foto: Marjan Ošljaj

Prijetno presenečenje

Ob letošnjem krajevnem prazniku KS Šentvid—Ljubljana je krajane in vse ostale občane občine Šiška prijetno presenetila razstava ročnih del krajanek Šentvida. Udeležile so se s svojimi deli predvsem upokojene krajanke, ki si tako z umetniškim ustvarjanjem izpolnjujejo prosti čas zasluženega pokoja. Razstavljena dela so bila predstavljena na osnovni šoli Franc Rozman-Stane, ki je ljubeznivo ponudila prostor za razstavo. Požrtvovalni upokojenki Helena Šuštar in Helena Medved sta skušali pridobiti čimveč udeleženk in lahko jima priznamo, da sta v svojih prizadevanjih zares uspeli.

Vsebina razstave je bila izražena predvsem v najbolj znanih tehnikah in sicer kvačkani izdelki, pletenine, gobelini, makramee, veze-

nine različnih vrst v pestri izbiri. Posebno zanimive so bile idrijske čipke več avtoric v izredno domiselnih vzorcih.

Razstavo so si ogledali med drugimi vsi učenci o. š. Franca Rozmana-Staneta in o. š. Alojza Kebeta. Ob ogledu so imeli učenci priložnost videti, kako nastaja klekljana čipka, demonstrirala je tov. Helena Medvedova.

Če se ob zaključku zamislimo o potrebnosti takih razstav: prav je, da mladi in stari vidijo, kaj pomeni biti kljub pokoju in starosti ustvarjalen in tako osebno srečen, mladim pa opozorilo, da se je potrebno za srečne dneve pokoja začeti pripravljati mnogo, mnogo prej. Smo morda tudi vzgojitelji pomislili na to, da bi naši mladi generaciji omogočili pridobiti vse te čudovite spretnosti, ko tako za vsako ceno ožimo razširjeni izobraževalni program. Smo zares tako revni, da se ne smemo izobraževati v dejavnostih, ki so poleg vsega tudi gospodarskega pomena? In še za zaključek — prav bi bilo, da bi taka in podobna dragocena dela večkrat prišla v javnost, prav bi bilo, da bi vsem tem pridnim rokam omogočili s priložnostnimi razstavami tudi možnost prodaje teh del in tako ob pogosto minimalnih pokojninah priložnost!

Ob zaključku razstave je zastopnik društva upokojencev in KS Šentvid slovesno podelil razstavljalcam lično izdelana priznanja, ki naj bodo med drugim tudi spodbuda za naprej.

Milena Motoh